

Императоръ Іустинианъ сполучи да привръже къ себе си голѣмѣ чисть отъ тия Мизийски Българе, на които даде земи въ Фракий и Македоній да ся поселятъ, и отъ това станахъ поддани на Имперій-тѫ. А други отъ тѣхъ като ся покорявахъ на свои-ты прѣводители, ако и да бѣхъ нѣкакъ независими, обаче зачто то купувахъ отъ тѣхни-ты начялници прѣданостъ-тѫ си на Имперій-тѫ, нахождахъ ся така да кажемъ подъ нейно покровителство, което малко по малко прѣминуваше въ подданство.

Както тїя, така и прѣви ти служаяхъ на Имперій-тѫ съ цѣлы плъкове войскъ. Іустинианъ съ ползъ употребяваше тѣхни корпусъ въ воини-ты си срѣщу Готи-ты въ Италий, срѣщу Вандалы-ты въ Африка, срѣщу Перси-ты въ Азия.

И така като ся прѣселихъ нѣколко Българе отъ вѣдъ (а) Дунава, распространихъ тѣхни-ты жилища, а не власть-тѫ си; и на противъ съ това като ся покорихъ на чюждѫ власть, ущърбихъ цѣлнинъ-тѫ на политическо-то си състояніе и обще на народно-то Българско могущество.

За да не сѫ толкова привръзани къмъ единоплеменни-ты си отвѣдъ Дунава братія, правительство-то ся мѣчише да ги обръне въ Христіанство, и естественно е, че Българе-ти като служаяхъ въ рядове-ты на Византійскѫ-тѫ армій и въ области-ты между Гръци-ты, не можахъ да не пріемѫтъ учението Спасителево и высокъ-тѫ имъ граждансътвенностъ. Обаче все ся нахождахъ въ Мизия такыви патріоти, които всяки годинѣ съ малко или много дружинѣ нападахъ на обилни-ты около Гръцки градове и села, за да събиратъ нуждни-ты за войнѣ и за въ пазъ потрѣбности.

Въ това времѧ Българе-ти въ Влахия, Банатъ, Унгарій ся управлявахъ отъ единъ връховенъ повелитель, и ся нахождахъ въ таково могущество, което можаше да подкрепява тѣхно-то влияніе на други-ты имъ съсѣди. Тїя закрилихъ Словене-ты въ крайнѫ и въ Сѣвериј Италиј отъ Готи-ты.

(а) Мы трѣбва да разумѣваме отъ са'мъ Дунава. Това като пише Русецъ, трѣбва да каже отъ вѣдъ Дунава. Зачто Българе-ти на Русы-ты сѫ отъ вѣдъ Дунава;